

Copyright © SIONO Editura

Toate drepturile rezervate. Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor pe orice suport audio, video sau electronic fără acordul în scris al editurii, cu excepția citatelor scurte, mai mici de 200 de cuvinte, necesare pentru recenzii sau referințe.

SIONO Editura

Bd. Ion Mihalache 93 - 105, sector 1
București, România

office@sionoeditura.com
www.sionoeditura.com

Editor: Em Sava

Coperta și conceptul grafic: Sasha Segal
Imagini stoc – Pixnio, Pixabay, Raw Pixels

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PRILOGAN, SIMONA

Visările dintre castani / Simona Prilogan. - București : Siono Editura, 2021

ISBN: 978-606-95013-9-9

821.135.1

Simona Prilogan

Visările dintre castani

SIONO
EDITURA

București 2021

Cuprins

Legământ	11
Mănușă pe vânt.....	12
(Des)cântec	13
Mirări stau să mângâie cerul.....	14
În seara asta las îngerii să cânte.....	15
Coboară îngerii-n piețe (Villanelle).....	17
Cerșind pe-un colț de stradă	18
Banca tăcerii	19
Nedefiniți în ecuații	20
E-un du-te, vino	23
Ada Kaleh.....	24
Neîntâlnirea cu bunicul.....	26
E seară târzie-n albastru.....	28
Vis.....	30
Când plânge actorul	32
Dor.....	33
Umbre	34

Ploi de mai (Villanelle)	35
Dialog absurd	36
Sărut de primăvară.....	38
Zâmbește-mi.....	40
Sunetu-nserării	41
Mă caut printre stropi de cer.....	42
Îmbrățișare.....	43
Fata cu varză din Banat	45
Cerul iubirii	48
Mărțișor	50
Glosă Singurătății.....	54
Treptele nopții	59
Tandrețe.....	60
Coboară iar o seară printre noi	61
Măsura iertării	62
În mine se-ntâlnesc poemele	65
Macii (Villanelle)	67
Hore de foc	68
Melos.....	69
Mâna.....	70
Sub ochiul dimineții	71
Te-am căutat.....	72
Toamnele noastre	73

Se întetește vântul printre ramuri.....	74
Mi-e răsturnat în suflet cerul	75
Visările dintre castani	76
Noiembrie se scurg printre noi	78
Mâna visului	79
Sub pleoape albastrul îmi curge	80
Ideal	81
Timpul din noi	82
Întâlnire.....	83
Timpul meu nins.....	84
La fel ca ieri.....	85
Curcubeu.....	86
Fără noimă	87
Ei spun că sunt fals	88
Octombrie	89
Lasă-ți chitara să cânte	91
Primăvară.....	92
Ochi de poveste	94
Mirare	95
Lumi albastre	96
Auzi cum se plimbă tăcerea.....	98
Nuanță.....	99
Decembrie	100

Dimineți în lumină.....	101
Tablou.....	102
Zâmbet de lumină.....	104
Cântec.....	105
Rugăciune.....	106
Umbra mării	108
Prezentului meu.....	109
Culori.....	110
Binar.....	111
Anotimp de bucurie.....	112
Rebel plimbam	114
Egofobie	115
Deznădejde.....	116
Slova.....	117
Am privit timid Universul	119
Doar dragostea mai poate.....	120
Mirare îmi ești și îți sunt.....	121
La știri au anunțat.....	122
Vis cu zbor de îngeri	123
Sclipirea din val.....	125
Misteriosule Domn Z(et).....	126
Inocent.....	128
Se clatină timpul.....	129

Dorul.....	130
Ochi de nor	132
Lumini coboară pe pământ	133
Dor de tata	134
Mi-e fulgul ce cade	137
Explozii de iubire	138
In – The – Letter	142
În(depărtare)	146
Speranță	148
Atingerea paradisului.....	150

Legământ

Pe gene de vis și valuri de vânt
Lăsat-am iar gândul să umble hai-hui
Și-n taină să-și spargă durerile lui
De praful tăcerii-nisip pe pământ.

Din seri croit-am bucurii în cuvânt,
Cât al mării nisip, șirag de scântei.
Și-n lume pornit-am să țeș în idei
Veșmânt de iubire, etern legământ.

Mănușă pe vânt

Mi-e seara mănușă pe vânt
Când aripi de foc se-ambulzesc
Iar timpului frici îi tivesc
Himere cu ochii arzând.

Nimicul din noapte ieșind
Își plimbă fantasma departe
Pe-aproape, tânjind după alte
Cetății să le-ngroape curând.

Pe-albastru de gând îmi cerșesc
Căsuțele tainelor noastre
Și-n șoapte vorbesc către astre
Să-și poarte lumina-n fiirec.

Rog zorii să vină și-apoi
Să-nghită nimicul de foc
Să taie deochiu-n mijloc
Și nopții să-l dea înapoi.

(Des)cântec

Aruncă-ți pe ape prea dorul
Uitarea să-l prindă-n vârtej,
Găsind bucuriei prilej
Să-și cearnă în tihnă decorul.

Din noapte dezleagă-ți curajul
Și lasă-l să-ți prindă-n urechi
Cireșe de foc în perechi,
În ochi despletește mirajul.

În zori îți croiește cărarea
Cu forța luminii din plin.
Prin gânduri pictează-ți senin,
Iubirii ascultă-i chemarea.

Vârtejuri se prind în mijloc
Cununi de-ntrebări și ispite,
Dezleagă-le-n taină și simte
Mirarea din miezul de foc.

Prin seri cu parfum de poveste
Îți lasă dorința-n lumină
Să-i soarbă din pacea divină,
Odihnă să-i fie pe creste.

Mirări stau să mângâie cerul

În valsul acesta, iubite,
Îți poartă lumina prin pași
Și-mi scrie pe timp un răvaș
Cu inimi în cerc alipite.

Conjugă-mi iubirea sub cerul
Adânc înstelat și senin,
Odihnă să-ți fiu și alin
Când nopți își dezleagă misterul.

Privește în zare, iubite,
Cum apele cresc prinse-n dans
Iar vântul sărută-n balans
Frânturi de pământ cu ispite,

Cum norii își picură dorul
Sub valsul acesta vrăjit
Și-n pace îl vrea rotunjit.
Mirări stau să mângâie cerul.

În seara asta las îngerii să cânte

În seara asta las îngerii să cânte,
Și cerul despletește-l de-ntrebări,
Mai șuieră nimicul peste mări,
Dar umbră lasă-l într-o noapte-adâncă.
De lacrimi multe-n ochii tăi curg încă,
Sărut de soare lasă îngerii s-aducă.
Din ochi de veghe scoate doar cuvântul,
Nisip prefă tăcerea-n urma ta,
Să nu-i cunoască vina decât vântul
Și cere-i nopții să-l transforme-n stea.
Așa-mi vorbeam pe-a minții punte
Mirarea împletind-o în visări.
În seara asta las îngerii să cânte,
Și ceru-l despletesc de întrebări.

Coboară îngerii-n piețe (Villanelle)

Coboară îngerii-n piețe
Îmbrățișând lumina-n zbor
Pe oameni pacea să-i învețe,

Iar dincolo de fortărețe
Să-i pună plânsului zăvor.
Coboară îngerii-n piețe

Din cer s-aducă frumusețe
Și psalmi cântați în sfântul cor,
Pe oameni pacea să-i învețe.

Iar când dureri își dau binețe
La porți de tânguiri și dor,
Coboară îngerii-n piețe

Să le-mpresoare cu blândețe
Cernind speranța pe pridvor,
Pe oameni pacea să-i învețe.

Pe geamul serii scriu povețe
Sclipiri de taină iar ușor
Coboară îngerii-n piețe
Pe oameni pacea să-i învețe.

Cerșind pe-un colț de stradă

Năuc și trist și amortit
Stai, puiule, uitat de lume
Sub blândul tei ce-a-mbătrânit
De timpul care vrea s-adune
Mărețe clipe de poveste.
Tu stai și-asculți tot ce a fost;
Tu stai și sperii tot ce mai este.
Iar ochiul tău ar vrea să vadă
Sublimul magic din povești,
Dar fila zilei o sfârșești
Cerșind pe-un colț de stradă.

Când ghemul vieții se mai zbate
Sub dulci poveri ale gândirii,
Tu, puiule, te naști din pace,
Din libertatea împlinirii.
Dar nici nu știi cum și ei, prinții,
Cu plânsele dureri flămânde,
Și-ar da pe-un Cântec toți arginții
Ca liniștea să îi inunde.
Când mintea ta va ști să vadă,
Înțelegând o lume-naltă,
Vedea-vei tineri prinți aieva
Cerșind pe-un colț de stradă.

Banca tăcerii

Ne curg încet, iubite, mirările pe tâmpile,
Pe buze prind să ardă tăcerile mocnit,
Pe portativul serii doar vântu-și cheamă-n umbre
Albastrul din adâncuri, desculț, în asfințit.
Ne dor pe geana nopții iar vorbele sub coaste,
În piept ne arde febra uitărilor, sub stern
Emoții-și tac în lacrimi peluzele albastre
Și-n zodiacul vremii nerosturi se aștern.
Cu ochi străini, departe, speranța își ia zborul
În cercul azuriu vrăjit de valul mării,
Din gândurile noastre o lună-și țese dorul
Lăsându-ne sub țarm pe-o bancă a tăcerii.

Nedefiniți în ecuații

Îmi lăcrimau idei în dimineți tăcute
Și-n serile pustii mă întristam ades.
O dureroasă rămășiță a iubirii
Înnegura cărări pe geana firii.
Tânjeam să îmi pictez iar bucurie,
Doream să cred că încă mai sunt vie,
Arzând mirări pe-un dor, ca o făclie.
Mă străbăteau durerile prin coaste
Iar în genunchi mă regăseam ades,
Cătând vieții un alt sens,
Tot întrebând în gânduri dorul
Și cercetând lumina-n astre,
În timp ce un oraș se contopea
Sub alte dimineți și seri albastre.
Iar eu, și tu, și noi doi rămâneam
Nedefiniți în ecuații proaste.

Pierzându-ne de rimă printre ritmuri
Fără de sens, în linii deochiate.
Din cer s-au rupt furtuni peste-nmulțire
Și întrebări s-au rupt peste o noapte.
Ne adunam scâzându-ne din șoapte
Și-n împărțiri ne contopeam în risipire.

Prejudecăți de lume amărâtă
Ne-ncercuiră în mulțimea vidă
Și ne lăsară pradă și ispită
Unui demon ce își juca ghiocul
Pe un pariu cu-o soartă-afurisită.

Din toamne ponosite coborâra
Priviri de taină să ne-aline gândul
Iar când năluci prin mine se porniră
A-și duce dansul către împlinire,
Am înțeles că-n ecuația aceasta
Ne mai lipsea iubirea pentru sine.

Ieșit-am în oraș să înțeleg cum toate
În ecuații-și rostuiam șabloane,
Din vechi tipare se-annoiau mirate
Aceleași ierni după aceleași toamne.
Doar eu și tu, și noi doi prinși în vidul
Unei mulțimi ce ne nega instinctul.

Am rupt din suflet lacrimi și le-am lăsat să cadă,
Să ardă cu putere în adunări de visuri,
Și-n înmulțiri de patimi le-am îmbrăcat cu haina
Unei speranțe blânde, scriindu-mă prin rânduri.
În ploi de ape cerul îmbrățișa pământul –
Sărut de bucurie în dansul dintre stropi.
Lumini cu umbre-n conuri și focul dintre gânduri,
În cozi de ecuații le-am adunat în snop.

Azi scriu aici pe cale. Mă iartă dacă rima
S-a mai pierdut prin rânduri sub stropi de bucurii.
Mă iartă dacă ritmul nu-și mai găsește șina
Și fuge-n depărtare și-n rezolvări hazlii
În care eu și tu, necunoscuți sau nu,
Scădem din infinit minciuni și erezii,
Sfidând conceptual prejudecăți atu
C-un ego ce primează în legea lui a fi.